

Така цікава іграшка

Про що говорять діти з іграшками?

Коли батьки не виправдовують очікувань дитини або просто занадто зайняті своїми справами, і малюк не може поділитися з ними власними проблемами або переживаннями, він вигадує друга.

Якщо дорослі відчують душевний біль, їх мучать переживання і тривоги, і вони самі не можуть нічого з цим поробити, «Плакати в жилет» йдуть або до друзів, або до психолога, або до свого дорогого щоденника. Діти, які ще не розуміють, що саме з ними відбувається, чому погіршується настрій, не хочеться їсти або грати з друзями, розраду найчастіше знаходять у своїх іграшках.

На відміну від вигаданих персонажів, плюшевий ведмедик або лялька існують насправді. І дитина на їхньому місці може уявляти собі певних людей (героїв мультиків, казок, фільмів або просто авторитетних для нього людей), або приписати цій іграшці власні почуття. Лялька для дитини служить ідеальним слухачем, адже вона сприймає будь-яку інформацію і ніколи не заперечує.

Якщо спілкування з іграшкою займає більше часу, чим спілкування з батьками, це може бути приводом для занепокоєння — дитина втікає від реальності. Постарайтеся наблизити дитину до себе і стати для неї кращим порадником.

Чому діти ламають іграшки?

Багато дорослих сприймають зламану іграшку як особисту образу : "Не думає про батьків, не береже речі, на зло усе псує". Але перш ніж виносити вердикт "Іграшки забрати, нових не купувати" і оплакувати свою педагогічну неспроможність, варто розібратися, чому діти ламають іграшки.

"Що там усередині"? Рідкісна дитина зростає, жодного разу не поставивши це питання. Отже іграшки і інші речі розламуються і розбираються, щоб відкрити секрет свого пристрою власникові. І недаремно. Це той вид руйнування, який у майбутньому обов'язково приведе до творення, конструювання власних механізмів і необхідної бази знань у юного винахідника. А доки прислухайтеся до питань дитини, намагайтеся відповідати на них. І при необхідності акуратно демонструйте вміст іграшки : розпоріть шматочок шва, щоб показати, чим набито плюшеве звірятко або, озброївшись викруткою, дістаньте мотор з літака.

Творче перетворення. Дівчаток, що підстригають ляльці волосся, і хлопчиків, що відривають колеса у машини, об'єднує загальне прагнення отримати потрібні іграшки з тих, що є під рукою. Якщо задум вдасться, в ляльковій сім'ї з'явиться папа, пластиліновий автобус зможе їздити, як справжній, а у вас буде привід гордитися креативним мисленням своїх чад.

Усе по-справжньому. Гра - це серйозно. І не дивно, що перемога над злим драконом закінчується розбиванням ворога на шматки. Адже якщо постійно думати про збереження іграшкових лиходіїв - справжня гра не вийде. Але зараз неважко знайти конструктор, з якого дитина зробить відповідного монстра і збиратиме і розбиратиме так часто, як треба.

Просто не подобається. Буває, сама іграшка несимпатична дитині. А частіше - неприємний втілюваний нею персонаж. І означає, дуже скоро людина-павук або безглузда свиня-скарбничка опиняться у відрі для сміття. А ви як поступаєте з дарованими потворними дрібничками?

Вихід гніву. На жаль, дорослі іноді зриваються на дитині через власні проблеми. А малюкові тільки і залишається, що крушити іграшки. Навчіть дитину конструктивно боротися з гнівом. Способів багато, але найважливіший з них - особистий приклад.

Задоволення від руйнування. Візьміть в руки молоток і спробуйте розбити в дрібну крихту яку-небудь пластмасову китайську машинку. Якщо вам вдасться відчути радість, зниження психічної напруги і захоплення процесом, ви швидше зрозумієте дитину.

Нав'язливі рухи. Деякі дорослі мають шкідливу звичку смикати в задумливості гудзик або гризти олівець. Дитина так само може машинально вертати ляльці голову або відколупувати фарбу на машинці.

Не по інструкції. Знайомство з іграшкою має розпочинатися із спільних ігор малюка і дорослого. Так дитина швидше навчиться правильно використовувати ігровий матеріал. Окрім цього, для безпеки не лише іграшки, але перш за все самої дитини, слід враховувати вікові обмеження.

Невідомі закони світоустрою. Не усі діти знають, що пластмаса може ламатися, а папір розмокає у воді. І довго зберігається дитяча переконаність, що усе можна виправити і полагодити. Часто, дізнавшись про безповоротність полумок, малюки засмучуються більше за дорослих.

"Не дам"! У сім'ї, де декілька дітей, іграшки нерідко стають причиною сварок. Бажання поділити усе порівну або прагнення нікого не підпускати до своєї власності погано позначається на цілісності дитячих речей. Але в цій ситуації примирити дітей набагато важливіше, ніж піклуватися про збереження іграшок.

Привертання уваги. Якщо дитині бракує батьківської уваги, вона може спробувати її отримати за допомогою нестерпної поведінки і порушення заборон. Найчастіше дитина робить це неусвідомлено, просто тому, що з досвіду знає - так її швидше помітять. У цій боротьбі за батьківську любов можуть постраждати і іграшки, особливо якщо ви бурхливо переживаєте кожну їх поломку. Але хіба про іграшки тут треба турбуватися?

Безлад в дитячій. На розкидані іграшки обов'язково хто-небудь сяде або наступить. Не кожна машинка або лялька після цього уціліє. Тому разом з дитиною придумайте, як розташувати дитячі речі, щоб їх було зручно зберігати, прибирати і діставати для ігор. Навчіть складати по місцях хоч би найцінніші і крихкіші іграшки.

Неякісні іграшки. На жаль, зараз дуже багато іграшок робляться без урахування того, хто і як їх використовуватиме. Причому ні відома марка, ні висока вартість дитячих товарів не дає гарантії, що у неї не почнуть відвалюватися деталі.

Ось далеко не повний **список причин, чому діти ламають іграшки.**

І хоча в деяких випадках вони усвідомлюють, що роблять, немає демонстративного "На зло батькам". Дошкільник не здатний розробити план помсти. Тому не карайте малюка, а зосередьтесь на вихованні ощадливості. Не варто відразу викидати поламані іграшки і вже точно не треба негайно бігти в магазин за новими.

Навчіть дитину лагодити зіпсовані речі. Ви побачите - стара шабля, до якої малюк сам приробить ручку, буде йому особливо дорога. Даруйте дитині саморобні іграшки і разом майструйте бракуючі для гри предмети. І найголовніше - поважайте право власності дитини на іграшки, довіряйте їй - тільки так малюк навчиться піклуватися про свої речі.

Як навчити дитину прибирати іграшки?

✚ Для зручності дитини необхідно визначити територію, на якій вона буде повноправним господарем. Прохання прибрати іграшки має звучати доброзичливо. Нехай прибирання не перетворюється в покарання, бажано, щоб воно стала заключною частиною гри.

✚ Разом з дитиною розмірковувати, що саме прибрати, куди і навіщо: "Дивись, цю книжку ми покладемо на стіл - там уже лежать інші книжки, а машинки нехай сплять в коробці. Як чисто тепер в кімнаті! Молодець! "Якщо подібна спільна робота буде проводитися систематично, кожен вечір, в доброзичливій атмосфері, дитина незабаром привчиться виконувати її самостійно.

✚ Для того щоб полегшити малюкові прибирання, можна використовувати маркування на коробках або на полицках: на коробці, в якій зберігаються машинки, намалювати машинки, на пакеті з м'ячами зобразити м'яч і т.д.

✚ Якщо у батьків є необхідний запас часу і терпіння, можна перетворити прибирання іграшок в цікаву гру. Прибирання може бути укладанням іграшок спати і стати необхідним вечірнім ритуалом для малюка.

✚ Якщо мама вважає, що чистота і порядок в будинку необхідні, треба ввести правило прибирати за собою іграшки. Нехай дитина усвідомить собі, що їй будуть читати книжку чи малювати з нею тільки в чистій кімнаті.

✚ Але, багато батьків, прагнучи звільнити для себе більшу кількість часу, йдуть по шляху найменшого опору і швидко прибирають іграшки самі. Цього робити не слід, так як дитина швидко зрозуміє, що в тата чи мами прибирання виходить набагато краще, ніж у неї, і буде прагнути перекласти його на ваші плечі.

Кілька корисних порад:

❖ *Не відмовляйте малюкові у своїй допомозі, навіть якщо ви дуже зайняті. Пам'ятайте, що діти дуже цінують свою самостійність, і якщо дитина все ж звернулася до вас, значить вирішити дане питання вона не в змозі.*

❖ *Частіше кажіть дитині, що ви її любите. Нехай дитина знає, що ви любите її за те, що вона є, а не за те, що вона слухається, прибирає іграшки...*

❖ *Частіше хваліть дитину, називайте її своїм помічником, просіть про допомогу і не забувайте говорити спасибі. Давайте зрозуміти, що без неї ви не впоралися б із цим складним завданням.*

Привчання дитини до самостійності - це довгий процес, що вимагає терпіння. Одне з головних правил - послідовність у всьому. Якщо батьки почали прищеплювати дитині певну навичку, то необхідно, не дратуючись, пояснювати малюкові, що у нього вже вийшло, а що ще немає. Не слід швидко здаватися. Крок за кроком, він навчиться всьому тому, чого і ви колись не вміли робити!